

LA PIPA D'EN ROC

PUBLICACIÓ GENERAL BÀSICA

Publicació Satírica

Fascicle n. 10/Preu: 20 Ptes.

12 de Desembre del 1978

QUÈ HI HA ENTRE EN SENTÍS I LA CAROLINA DE MÓNACO?

La premsa internacional ho ha publicat en les seves primeres planes: "Què hi ha entre en Sentís i la Carolina de Mònaco?". Un nou escàndol de la política sentimental es passeja per Europa, deixant el fantasma del Manifest Comunista reduït a un vulgar home del sac de conte per a nens.

L'afer es comenta a totes les Cancelleries, Palaus dels Eliseus i Moncloas continentals. S'ha convertit en l'esdeveniment cabdal de la setmana.

Valery Giscard d'Estaing ho llegí al "France Soir" i pocs minuts després sonava el telèfon de Helmund Smith. Simultàniament els telèfons del premier Callaghan i del primer ministre Andreotti n'anaven plens. Fins i tot Brejnev despenjà el telèfon roig per a la comentar la situació amb el President

Carter. Lamentablement l'últim en saber-ho fou en Suárez, el qual destacà immediatament l'inspector Conesa perquè vigiles d'aprop els moviments de l'ucedià repicamots.

Es cert que en Sentís i la Carolina de Mònaco s'entenen? Costa de creure, aquesta és la veritat. Però el rumor, lluny d'esvair-se, persisteix. Precisament és aquesta persistència la que ha posat en estat d'alerta els països europeus. Primer era una tafenaria, però després, de ser

cert, hom va convenir en que podria convertir-se en un problema polític de primer ordre. Seria, potser, una maniobra per implantar la UCD a Europa, es pregunten amb insistència? o únicament és un muntatge publicitari per a vendre "La Europa que yo vi morir"?

Sigui com sigui, el Sentís va de bòlit. Fins i tot, en un programa de televisió en que la UCD feia propaganda del sí, el Sr. Sentís no va tenir ni temps d'obrir la boca. El varen tallar. Sembla ser que en lloc d'ensenyar per les càmeres un llibre d'en Cambó, va treure el "Positions". Estaria pensant amb la Carolina?

Males llengües relacio-

nen el possible flirt amb el fet de que el Sr. Sentís hagués entrat a Barcelona, l'any 39, vestit de moro. Li agradaran a la Carolina els moros?. La tindrà com en Bis John?

Preguntats pel nostre enviat especial, la Carolina va respondre: "Sentís?, connaiss pas!", mentre que don Carlos es limità a dir: "Tan sólo somos buenos amigos". Malgrat tot, nosaltres tenim les fotos. Prova irrefutable de la manipulació fotogràfica. I és que, amic lector, ser de la UCD i dir-se Carlos Sentís és la manera més segura de no bufar cullera.

Serafi Bandarra

EL PODER D'UN DURO

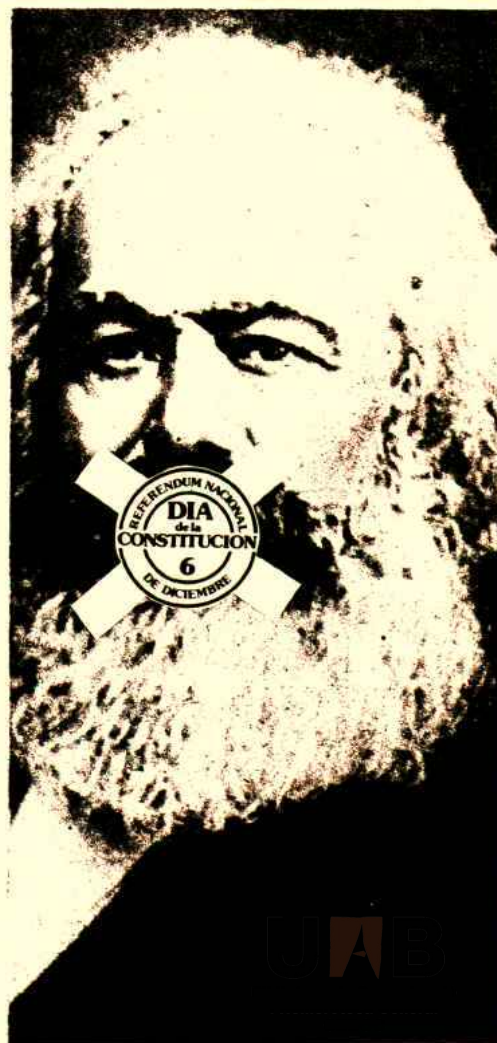
Vet-ho aquí. La Pipa, des d'avui, val un duro més. La qual cosa no vol dir precisament que els qui la fem anem a fer-nos rics. Vol dir, sincerament, que farem cau i net.

Malgrat exhaurir setmanalment tota la tirada, els números assenyalen un petit dèficit que, de no esmenar-lo, s'incrementaria tan ràpid com l'atur. Ningú, ni redactors, ni dibuixants, cobrem res per a fer-la. Només ens conformem que la vostra i nostra publicació pugui autofinçar-se. Que ja és prou, si es té en compte la greu i ofegant crisi econòmica que envolta

tot el món de la premsa.

En totes les entrevistes que tant els diaris com la ràdio i televisió ens han fet, sempre hem dit el mateix, és a dir, que el nostre capital és mòvil: depèn del que cadascú de nosaltres porta a la cartera el dia que ens reunim. I això no és conya. Es la veritat.

Amb aquestes cinc pessetones més pot dir-se que La Pipa s'autofinçarà amb certa tranquil·litat d'esperit i de butxaca. Pot semblar rialler, però la nostra pervivència i llibertat per a seguir com fins ara, val un duro.

Amb la pipa d'en morro

BURDELLS

Camions fan de burdells a la Ciutadella. "Es que en el trici de estívem de gairell", han confessat els usuaris.

QUINA SORT!

"Això és un atracament, resteu tranquils! els digueren els lladres. Respongueren els d'Altos Hornos de Vizcaya: "haver-hi dit abans! En pensàvem que éreu els inspectors d'Hien-da!"

GANDUL

Santiago Carrillo disposat a donar suport a un govern UCD-PSOE. Quin home, rediu, quin home! Sempre troba un lloc on arrencar-se!

RÈPLICA

Davant els insinuats crida a la Plaza de Oriente ("Suárez, traidor, cantaste el Cara al Sol") Suárez es defensa: "Això no vol dir res. Jo portava camisa blava perquè era el color de moda i cantava el "Cara al Sol" perquè era la "Canción del Verano".

HOSPITAL

L'Hospital de Bancs ja funciona; quan començarà a funcionar el cementiri?

LA BUTXACA ESQUERRA

Jaume Carner, nou militant de l'Esquerra Republicana, ha declarat que "CDC és un partit de dretes, hereu d'en Cambó", tot burlant els milions que guarda en la seva butxaca esquerra.

LA VEU

Blas Piñol segons s'annua al Palau d'Esports és "la veu més clara i neta d'Espanya". Serà perquè glosja diàriament salu-mant i després s'empassa una collada de netol?

ETA

El nostre futurlog ens ho ha confirmat: el 29 de febrer ETA no podrà matar ningú. Estan que bolen.

Rigles d'ahir

"LA TUIES"

Nº1

4/X/1923

PEL BALL DE L'ARTÍSTIC

Ella... Que hermosa devia ésser l'època del roman-ticisme!

Ella... Hermosísima! Figureu que allavors les dones no demanaven diners!

TOT PASSANT LLISTA

En Quim Bentrncat -oliver de professió- quan va anar a votar i després d'introduir la papereta dins l'urna, va parlar la mà: "Són vint dretes de res", va dir amb cara de pocs amics.

Eren dos-quarts i cinc minuts d'onze quan Dolores Fuertes de Barriga va presentar-se crispada: "Venga niño, cógeme la papeleta rápido que tengo que ir a dar la teta al nene".

Quan Josep Vintrol i Rius es va presentar a la Mesa hi ha haver un gran silenci: tothom portava un mocador a la boca de la ferum que li feien els peus.

Faltava poc per la una del migdia quan el conegut polític Gaspar Serrano entrà amb pas decidit. Anava precedit pel seu seguit de llepes i la premsa l'acosa a preguntes. "Jo voto pel partit carlí", va dir tot ufanat. L'Ernest, el metge de la cantonada, estava empenyat i neguitós. Resulta que en arribar davant de l'urna va exclamar: "Què haig de collar?". El varen treure a betzegades. Quan ell sortia entrava en Vicens Puig i Xivell, l'apotecari del carrer de la goma; va veure votar descalt per evitar que el dit de poll li fés mal. "Es que quan em fa mal sempre passa una des-gràcia", va manifestar tot excusant-se.

A ja tarda hi ha haver menys personal perquè al cinema del barri feien "El conillet de l'Eva". Es per això que el rector de la parròquia va anar a votar a aquella hora. Després de beneir els presents va marxar tot remugant: "Que Déu ens agafi confessats".

En Ginestà, el salta-taulells d'una companyia d'as-segurances, va presentar-se amb camisa blava, però anava ensenyant la papereta del SI per por que el folressin d'òsties.

Era gairebé l'hora de cloure la funció quan es va presentar freturats per votar un jove amb cara de televisor: "Mi derecho es votar y voto libremente. Seis de diciembre, día de la Constitución", anava dient com aquell qui resa el rosari. En arribar davant de l'urna exclamà: "I a mi que se m'ha perdut per açí?". El varen portar a Sant Boi.

X. de la X.

ÒNDIA, LA CONSTITUTA!!!

Que no, home, que no. Que no hi ha res a fer. Vata la sajolida!! Nosaltres vinga donar consells, però ningú no ens fa cas. I això que els donem sense fer pagar un ral. Però no hi ha res a fer. I llavors passa el que passa.

Fa tres setmanes, la portada de LA PIPA D'EN ROC ho deia ben clar: Ha guanyat el PSSSI. I hem acertat. Si ens haguessin fet cas ens hauríem estalviat un bon grapat de milions i no haurien perdut el temps anant a votar. La cosa és clara: el personal ja n'està tip d'anar a votar SI o NO. Vol votar altres coses. En tot cas, amb l'única cosa que voldrien votar afirmati-vament o negativament, de segur que no ens ho deixa-ran fer. I ja ens entenen.

De totes maneres a Madrid van ben servits. Tenen butifarra per temps. Malgrat que aquest embotit no s'estila massa per allà la Villa del Oso y el Magroño,

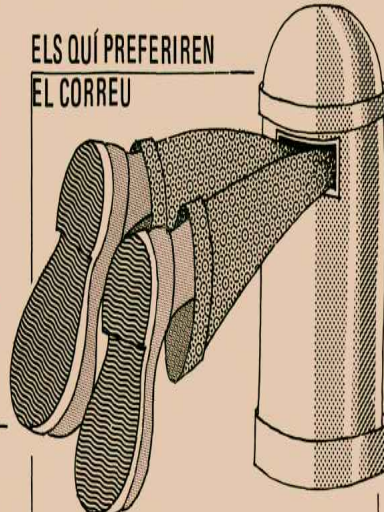
ara el podran tastar a base de bé. I mireu que en tenen per dies!! Des de Euzkadi els hi varen enviar un bon carregament. Des de Catalunya també, però varem ésser molt menys generosos que els bascos.

I ja que parlem de generositats, hem d'agrair la generositat dels d'allà per enviar-nos als d'ací molta propaganda del Referendum en castellà i gallec. No sabem on haurà anat a petar l'escripta en català. Algú diu que a Cautà i Melilla. Ho haurém de preguntar al moro Martín.

Per cert, ja pot anar a Oxford, ja, el Villà. Més li valdria que San Martín l'agafi confessat. Després de fer botar -diu darrera diu- als bascos, ara pretenia que votessin. Està vist que entre els masoquistes tam-bé hi ha classes.

Una de gambes, senyoreta!!

ELS QUI PREFERIREN EL CORREU

Des de primeres hores del matí les bústies de mol-tes ciutats del país es veieren plenes de senyors i senyores que exercien el seu dret al vot. Amb el D.N.I. a les dents i amb una papereta a la mà s'introduïren dificultosament per la bústia esperant que el servei especial de recollida de correus passés a buscar-los.

Donades les incomoditats que ha reportat aquest sistema hom creu que el Govern no el tornarà a emprar, llevat en situacions d'emergència. En qualsevol cas no es creu probable que els usuaris d'a-quest sistema el tornin a fer servir.

Cal indicar que molts senyors foren retornats a casa seva per no portar els segells corresponents.

Xato de la Xexa

ANECDOTARI 6-D

●Li varen dir que amb la democràcia menjaria. Quan va anar a votar va clavar una queixalada a l'urna.

●A l'hora de votar en comptes del carnet d'identitat es treu la dentadura i la factura del dentista.

●Un home que no estava al cens es suïcidà. "Així no hauran de retocar la llista", manifestà abans de tirar-se al Llobregat.

●Malgrat les cues, en un col·legi electoral no va poder votar ningú. L'urna no portava forat. "Menys feina", exclamà el President de la Mesa.

●Diu a la seva dona que va a votar i fot el camp cap a Mèxic amb la papereta sota el braç. "Votar per correu té més emoció", va dir a un amic per telèfon.

●Tenia picor tot el dia i es va trobar una papereta dins els calçotets. "M'hauré equivocat d'urna", va dir tot amoïnnt.

●Es troba a un abstencionista i li nega el "bon dia".

QUÈ FARÀ L'ANY QUE VÉ...?

EN TARRADELLAS:

Continuarà estant aquí.

NOSALTRES: Esperar que marxi.

EN FRAGA: Visitar periòdicament la galaxia.

EN JORDI PUJOL: Aprendre català.

EN CARLES SENTÍS: Canviar d'ofici.

EN SANTI CARRILLO: Visitar el psiquiàtra.

EL XÀ: Anar a fer pun-yetes.

EN FRANCO: Continuar podrint-se.

EN CAÑELLAS: Nosa.

NA SUSANA ESTRADA: Despullar-se gratis.

L'ESTATUT: Patir.

EN XIRINACHS: Sortir amb un ciri trencat.

EN SOMOZA: Passar per l'adreçador.

EN FELIPE GONZÁLEZ: Esperar-se.

EN MARCELO GONZÁLEZ: Estrenar sotana bla-va.

EN SUÁREZ: Aquest diu que repetirà, que ja li va bé.

LA SEGURETAT SO-CIAL: Matar.

EL IMPARCIAL: Canviar de nom.

EN RAIMON: Gravar un disc.

LA PLAÇA DE CATA-LUNYA: Continuar on és.

L'AIGUA POTABLE: Fent pudor.

ELS MINISTRES DE LA GENEITAT: Res i callar.

LA "CATALUNYA NORD": Parlar francès.

L'ÍNIGO: Tallar-se el bigo-ti i fer-se del PCE.

EN FERRER SALAT: Procurar per la societat (anònima, és clar).

L'ORTÍNEZ: Matar-les ca-llant més eixerit que un pebol.

EL PSUC: La Restauració.

EN COLON: Gratar-se.

ABANS...

Blas Piñol: Votar NO és cosa d'homes. I Espanya és un país viril.

Suárez: Votar SI és votar-me a mi. En el centre hi ha pel i alegria.

Tarradellas: Jo dic el mateix que aquest d'ací al costat. Visca la Geneitad.

...I DESPRÉS

Blas Piñol: Maricas, que sou una trepa de maricas!!

Suárez: Us heu guanyat el dret a cuixa. Ja sabeu que el centre està més amunt de la lliga i més avall dels "pe-choes".

Tarradellas: Quan els bascos m'elegixim President, sabran el que és votar.

- "Tío, ven aquí si tienes huevos".
- "Pa huevos, los míos".

Aquestes expres-sions són molt cor-rents per aquestes terres, igual que aquestes:
- Els porto per cor-bata.
- Això és un joc d'ous.

- Quins pebrots!
Està calculat que, a l'Estat Espanyol, aquesta prosa resona cada dia vint-quatre milions dues-centes trenta-cinc mil quatre-centes vint-i-tres vegades.

Els testicles són, doncs, la institució més permanent, po-derosa i inviolable d'aquest país.

Fins i tot es vota per collons. Sinó mi-reu Blas Piñol quan diu allò de "Votar no es cosa de hom-bres".

Doncs bé, ironies de la vida, és preci-sament en aquest país on s'ha portat a terme l'amenaça més gran al xovinis-me masclista. Hi ha un metge que li ha passat pels ous tras-planar un testicle.

A partir d'aviu serà molt difícil tenir-los ben posats. En fi, que seran de "quita y pon".

El que no entenc és com els fatxes, els declarats i els vergonyants, encara no han protestat. Quan es parla d'a-vortament es porten la mà a la pistola, però quan s'ha par-lat d'un canvi de pe-brots, no. Com s'en-tén això? Una sen-yora no pot inter-rompre un embaràs, però un senyor po-drà inseminar amb els escrots d'un al-tre. Qui serà el pare verdatge, el porta-dor o el portat?

Problema més difícil de resoldre que el del sexe dels àngels i que podria donar lloc a un nou concili tridentí.

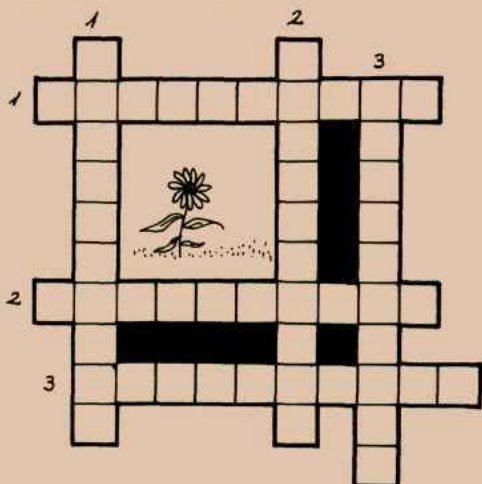
Per la qual cosa aconsellem als nos-tres clients habituals del sexe masculí que no se'n toquin gaire sovint, doncs, resul-ta que són tan deli-cats que s'estovren. I un trapallat d'a-quests és tan car que no tan sols et costa un ull de la cara sinó que et costa un ou. I ja hi estem anant, que si t'en poses un i per pagar et treuen l'altra, doncs quina gràcia, ehl.

Serafi Bandarra

and Olivé

Banca de Comunicació
Biblioteca General
CEBUC

mots encreuats

HORITZONTALS

- 1) Ximble madrileny.
- 2) Garrell i cama-curt.
- 3) A l'inrevés: no és ministre. Es sinistre.

VERTICALS

- 1) Diu que és demòcrata. Diuen que és fatxa.
- 2) Es parent d'un conegut banquer.
- 3) A l'inrevés: quan visita Catalunya les meuques fan Festa Major.

SUBSCRIPCIONS A TORT I A DRET !!

Davant l'allau de cartes tot demanant una subscripció a la nostra i vostra publicació, el Consell de Redacció —reunit en sessió extraordinària i sense cap necessitat de secretari— ha acordat obrir l'aixeta.

Malgrat no ser aquesta la idea inicial dels que fem LA PIPA D'EN ROC, i fent palesa, una vegada més, la generositat que ens guia, hem decidit claudicar. Així que ja ho sabeu. Qui vulgui subscriu-re's que retalli la butlleta i la remeti dins d'un sobre a Edicions La Pipa d'en Roc, carrer República Dominicana, 51-1er, 1a, Mataró.

Podem prometre i prometem que rebreu puntualment, i cada setmana, l'exemplar.

SUBSCRIPTOR

Nom i cognoms Tel.

Domici Població

Em subscric a la col·lecció de fascicles satírics "La Pipa d'en Roc", per un any, a comptar des de la data d'avui.

El pagament de 1.000 ptes. el faré efectiu

☐ per correu certificat a nom de Josep M. Fàbregas, c/. República Dominicana, 51, 1er, 1a. MATARÓ

☐ per domiciliació bancària

Sr. Director del Banc/ Caixa

Agència Carrer

Població

Distingit senyor.

Us agrairé volgueu fer efectiu amb càrrec al meu compte corrent/ d'estalvi núm. el rebut que, per valor de 1.000 ptes., us presentarà Edicions "LA PIPA D'EN ROC".

Molt atentament
(signatura)

Data

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/ 78.
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

Fotocomposició: Copisteria la Juliana - dr. farrero, 6 Argentona
Imprimeix: Gràfiques Ibèria, S.A. carrer Constitució, 19, bloc 12, n. 6- Barcelona

Equip Redactor: Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer

cromets de fauna i flora

"PREGADEU XIRIMENDANGUES"

Animal molt independentista que creixia a les voravies de la Model en la seva fase de crisàlide. Ara fa de papallona damunt els seients del Senat i exhala una fina olor que fa posar nerviós a tothom. Fin i tots als seus seguidors que no poden seguir les cabrioles que la seva llargària vibràtil li permeten.

Els escolapis tenen la culpa que aquesta "rara avis clericalis" pernocti de manera desconsiderada emmig d'Estatuts i Constitucions. Però no cal posar-se massa exigent que un bufó no fa nosa i, encara que faci pudor de ciris, podem assegurar que es tracta de ciris trencats, la qual cosa és d'agrair.

Alertem als grups ecologistes sobre el perill d'extinció que plana damunt l'espècie ja que només sabem d'un sol exemplar que, malgrat l'alçada i el front ample, està en un evident estat de regressió motriu. Alerta, doncs.

IB
Institut de Comunicació
General
CEDOC